



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

- Az ügy száma:** Kfv.II.37.243/2021/11.
- A tanács tagjai:** Dr. Kovács András a tanács elnöke
Dr. Figula Ildikó előadó bíró
Dr. Tóth Kincső bíró
- A felperes:** Facebook Ireland Ltd.
(4 Grand Canal Square, Grand Canal Harbour, Dublin 2)
- A felperes képviselője:** Lakatos Köves és Társai Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd:
(1075 Budapest Madách Imre út 14.)
- Az alperes:** Gazdasági Versenyhivatal
(1054 Budapest Alkotmány utca 5.)
- Az alperes képviselője:** Janitsáry Ügyvédi Iroda
ügyvéd
(1118 Budapest, Számadó u. 8.)
- A per tárgya:** fogyasztóvédelmi ügyben hozott határozat jogszerűsége vizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes
A felülvizgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.701.043/2020/14.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.701.043/2020/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.000.000, – (egymillió) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 3.500.000, – (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes egy Írországban nyilvántartásba vett „Private Limited Company” cégformában működő társaság, amely 2010. óta biztosítja a Facebook szolgáltatást az európai lakosok részére a www.facebook.com weboldalon keresztül, és értékesíti a Facebook hirdetési szolgáltatásokat Európában.
- [2] A felperes a www.facebook.com nyitóoldalon 2010.januártól kezdődően „*ingyenes és bárki csatlakozhat*” állítást, 2017. július 15-től 2019. augusztus 12-ig „*ingyenes és az is marad*” állítást szerepeltetett a nyitóoldalán. 2019. augusztus 13-ától a Facebook nyitóoldalán „*gyors és egyszerű*” szlogen látható.
- [3] A Facebook ún. sűgőközpontjában 2019. október 23-ig az alábbi tájékoztatás volt olvasható: „*A Facebook használata pénzbe kerül? Igaz, hogy a Facebook díjat fog felszámítani az oldal használatáért? Nem. A Facebook ingyenes oldal, és soha nem fogja megkövetelni, hogy további használatáért fizetni kelljen.*”.
- [4] A felperessel szemben 2016. október 10-én indított az alperes versenyfelügyeleti eljárást a felperes szabályzataival összefüggésben, majd az eljárást kiterjesztette a Facebook weboldalon 2010. január 1. napjától olvasható, a Facebook szolgáltatás ingyenessége állítása használatával kapcsolatos jogsértésre, annak vizsgálatára, hogy az ingyenességre vonatkozó állítás a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) szerinti tényállást megvalósította-e.
- [5] Az alperes az eljárás során többek között vizsgálta a felperes információs gyakorlatát a GDPR-ral összefüggésben, vizsgálta a Facebook-ra a felhasználó részéről történő regisztrációs folyamatot, megállapítva, hogy a www.facebook.com weboldalon vezetéknev, keresztnév, mobiltelefonszám vagy e-mail cím, jelszó, születésnap, és a regisztráló neme megadásával lehet a Facebook fiókot létrehozni, és a fiók létrehozása gombra történő kattintással a fogyasztó elfogadja a Facebook felhasználási feltételeit, és azt is kijelenti, hogy elolvasta az adatkezelési szabályzatot, beleértve a cookie-k használatáról szóló dokumentumot is.
- [6] Az alperes az érintett piac kínálati oldalán az ingyenesséként vagy zero árasként kínált online platformokat, a keresleti oldalon a gazdasági tevékenységükön kívül eső célok érdekében eljáró természetes fogyasztókat azonosította, utalva az ún. FOMO-hatásra, és a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló Európai Parlament és Tanács 2005/29/EK (2005. május 11.) irányelvére (a továbbiakban: UCP irányelv), valamint az UCP irányelv végrehajtásához kapcsolódó Európai Bizottsági Szolgálati munkadokumentumra (UCP iránymutatás), az ausztrál versenyhatóság digitális platformokkal kapcsolatos előzetes riportjára, az OECD zero árás termékek nyújtásán alapuló üzleti modelleket elemző háttéranyagára.
- [7] Az alperes az eljárása során két előzetes álláspontot adott ki, melyeket a felperes vitatott, állítva, hogy szolgáltatása ténylegesen ingyenes, a platform használatáért a felhasználóknak pénzbeli ellenszolgáltatást nem kell teljesíteni. A felperes amellett, hogy vitatta azt az alperesi felvetést, hogy a fogyasztók adataikkal fizetnek a szolgáltatás igénybevételéért, részletes kötelezettségvállalási nyilatkozatot is tett. A kötelezettségvállalás öt területre terjedt ki, egyrészt a felperes vállalta, hogy a felhasználási feltételeket úgy módosítja, hogy üzleti modelljét részletesebben bemutatja, melynek része az is, hogy vállalkozások a felperes részére fizetnek annak érdekében, hogy a felhasználók hirdetéseket látnak, vállalta, hogy a nyitóoldalon módosítja az „ingyenes és az is marad” kijelentést, továbbá vállalta, hogy sűgőközpontjában lévő tájékoztatásokat is módosítja, melynek részeként a felperes üzleti modellje részletesebben bemutatásra kerül.

Kfv.II.37.243/2021/11.

- [8] Az alperes a felperes kötelezettségvállalását nem fogadta el, és 2019. december 6-án kelt, Vj/85-188/2016. számú határozatával megállapította, hogy ezen ítélet indokolása [1] pontjában megjelölt, a www.facebook.com weboldalon a szolgáltatás ingyenességre utaló állítással a felperes megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdés szerinti tilalmat, az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak megvalósításával, és a felperest ezen jogsértés miatt 1.200.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.
- [9] A határozat jogalapját kizárólag a felperes ingyenességre vonatkozó állítása képezte, az alperes ugyanis VJ/85/187/2016. számú végzésével megszüntette a versenyfelügyeleti eljárást a személyes érzékeny adatok kezelésével, felhasználásával kapcsolatos tájékoztatások, szerződéses feltételek közötti, a Facebook felhasználókat érintő ellentmondások, és egyéb hiányosságok tekintetében.
- [10] A határozat indokolása szerint a Facebook felhasználók mint fogyasztók vonatkozásában ügyleti döntésnek minősül a Facebook platformra való belépés, a regisztráció, a Facebook profil létrehozása, a platformon történő felhasználói aktivitás, a platformról elérhető szolgáltatások igénybevétele, termékek megrendelése, a platformon kívüli oldalak kedvelése, megosztása, a frissítések, egyéb beállítások, adatvédelmi hirdetések célzását segítő beállítások használata vagy annak hiánya, a Facebook profil törlése, illetve a platform használatának abbahagyása. Ezen ügyleti döntéseknél ha a fogyasztóban nem tudatosult, hogy az adott termék egy piaci szereplő által piaci alapon nyújtott szolgáltatás, illetve a terméket nem minden kötelezettség vagy elköteleződés nélkül használja, akkor tévedésben volt az adott termék lényegét és ellenértékét, így végső soron saját ügyleti döntésének lehetősége természetét illetően. Az érvelés szerint amennyiben a felhasználók a felperes üzleti modelljével teljes mértékben tisztában lettek volna a vizsgált időszakban, valószínűsíthetően szélesebb körben mérlegelték volna, hogy igénybe kívánják-e venni a Facebook szolgáltatást vagy sem.
- [11] A határozat indokolása szerint az Fttv. melléklete 20. pontja szerint bár ún. „feketelistás” tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat az áru ingyenes, díjtalan térítésmentes vagy hasonló jelzőkkel való leírása, ha a fogyasztónak a kereskedelmi gyakorlatban való részvétellel és az áru birtokbavételével, illetve fuvarozásával összefüggő elkerülhetetlen költségeken felül bármit is fizetnie kell, ennek ellenére az adott ügyben az ingyenességre vonatkozó állítás mégsem feketelistás kereskedelmi gyakorlatként értelmezhető, hanem megtévesztő, a szolgáltatás ellenértékével, árával kapcsolatos állításként a Fttv. 6. §-a alapján.
- [12] A határozat érvelése szerint az ingyenességre utalás befolyásolta a fogyasztókat ügyleti döntések meghozatalában, az ingyenességre utalás a fogyasztót a szolgáltatás igénybevételére ösztönözte, ezért a kifejezés kereskedelmi tájékoztatás részeként való alkalmazása kiemelkedő jelentőséggel bír. A határozat indokolása a felperes által nyújtott szolgáltatás egyértelmű ellenértékének az adatot jelölte meg, a fogyasztó személyes adatait, és az adott ügyletet egy olyan ún. barter jellegű ügyletnek minősítette, ahol a fogyasztó a szolgáltatás használatáért a használathoz kapcsolódó adataival teljesíti a használat ellenértékét. Az indokolás szerint a felperes számára gazdasági értékkel nem csak a felperes részéről átadott személyes adatok bírnak, hanem a felhasználói aktivitás is, ugyanis fontos piaci szempontból, hogy a fogyasztó mit kedvel, mit követ, mit és hogyan fogyaszt a felhasználó platformján keresztül. Az indokolás szerint a fogyasztók részéről van ellenszolgáltatás, és a felperes részére akkor válnak pénzzé a megadott adatok, amikor a hirdetők kereskedelmi gyakorlatot tesznek közzé a weboldalon, tehát a fogyasztók adatai az eljárás alá vont számára közvetlen hasznot jelentenek. Az indokolás szerint az a tény, hogy a fogyasztók az adatkezelési szabályzat és a jogi és felelősségi nyilatkozat elfogadásával beleegyeztek az adataik gyűjtésébe, felhasználásába, nem mentesíti a felperest a felelősség alól, mindez nem módosít azon a körülményen, hogy valótlan módon ingyenessként hirdette szolgáltatását.
- [13] Az alperes határozata indokolása szerint ha az átlagosan, körültekintően eljáró fogyasztó tudta

Kfv.II.37.243/2021/11.

volna, hogy az ingyenes Facebook regisztráció és használat valójában komplex, elsősorban saját és ismerős adatok megosztásával (felhasználói aktivitással, kezeléshez felhasználáshoz való hozzájárulással) járó, így jelentős piaci értékkel bíró közreműködést feltételez, más ügyleti döntéseket hozhatott volna a Facebook használata kapcsán.

A kereseti kérelem és a védirat

- [14] A felperes kereseti kérelmében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte, annak megállapítása mellett, hogy a felperes magatartása nem jogsértő, másodlagosan az eljárás megszüntetését, harmadlagosan a bíróság kiszabásának a mellőzését, negyedlegesen a bíróság összegének csökkentését, és végül a felperes határozatának megsemmisítését, szükség esetén az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta. A kereseti kérelem szerint az alperes jogsértő módon értelmezte az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontját – amely az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontja tagállami jogba való átültetésének felel meg – mert állítása szerint a normaszöveg, a termék vagy szolgáltatás ára vagy díja vonatkozásában ír elő kötelezettséget, azaz az a fogyasztó oldalán jelentkező vagyonsökkenéssel összefüggésben alkalmazható, ilyen pedig az adott Facebook szolgáltatással összefüggésben nem állapítható meg.
- [15] Az alperes által kifogás tárgyává tett „ingyenes” kifejezés értelmezésével összefüggésben hangsúlyosan hivatkozott a Berliini Tartományi Bíróság 2018. január 16-án kelt, és a Kammergericht Berliini Felebbviteli Bíróság által 2019. december 20-án kelt, 5U9/18. számú döntéssel helybenhagyott ítéletre (a továbbiakban: német ítélet), amely a felperes magatartását hasonló tényállás mellett értékelt, és megállapította, hogy az ingyenességre vonatkozó állítás nem minősül a fogyasztók megtévesztésének a német fogyasztóvédelmi törvény (UWG) 5. § (1) bekezdés e) pontja szerint –, amely az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjának feleltethető meg – és nem tekinthető a német fogyasztóvédelmi törvény (UWG) feketelistája 21. pontja hatálya alá tartozónak sem –, amely rendelkezés megfeleltethető az Fttv. Melléklete 20. pontjának.
- [16] A kereseti kérelem érvelése szerint az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja és az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontja kizárólag pénzbeli ellenértékre vonatkoztatható, a normaszöveg csak az ár vonatkozásában tett megtévesztő állításokat tiltja, az ellenérték vagy ellentételezés kifejezéseket nem is használja. A kereset szerint az alperes nem bizonyította, hogy az ingyenes kifejezés félrevezető volt a fogyasztó számára, és azt sem, hogy az átlagfogyasztó ingyenesség szó szerepeltetése hiányában ügyleti döntését nem hozta volna meg.
- [17] A kereseti kérelem eljárási hibaként rögzítette, hogy az alperes nem értékelt a felperesnek a weboldal és az iWiW platformmal való egybevetése kapcsán előadott érveit és bizonyítékait, a fogyasztói panaszok hiányát és más hatóságok aggályainak hiányát.
- [18] A közigazgatási per során, érvei alátámasztásaként, hivatkozott a többek között UCP irányelvet is módosító, Európai Parlament és Tanács 2019/2161. (2019. november 27.) irányelv (a továbbiakban: Omnibus irányelv) rendelkezéseire, utalva arra, hogy bár az Omnibus irányelv az UCP irányelvet is módosította, a közigazgatási jogvita szempontjából jelentőséggel bíró UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdését azonban nem. Állította, hogy az Omnibus irányelv (31) és (33) preambulumbekkezdése a felperes álláspontját támasztották alá.
- [19] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, hivatkozva arra, hogy a határozata jogszabályt nem sért. Az alperes érvelése szerint az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja normaszövegében az ár díj kifejezést nem annak nyelvtani értelmében kell figyelembe venni, abba bármilyen ellentételezés beletartozik. Állította, hogy az ingyenesség kapcsán elvárás, hogy cserébe ne kelljen semmit adnia a fogyasztónak, ami a Facebook felhasználói vonatkozásában nem állja meg a helyét. Az ingyenesség látszatának keltése elnehezíti a fogyasztók értelmezését, a fogyasztó a komplex üzleti struktúrát az általános szerződési

Kfv.II.37.243/2021/11.

feltételek elolvasása után sem látja át.

- [20] Állította, hogy a tényállást feltárta, és reagált arra is, hogy a Facebook weboldala a fogyasztók által korábban ismert iWiW-vel nem hasonlítható össze a szűkebb adatfelhasználás lehetősége miatt. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott fogyasztói panaszok és más uniós eljárás hiánya az ügyben nem lehet releváns, állította, hogy a felperes által hivatkozott német ítélet értelmezése nem a UWG 5. §-ra vonatkozott. Hangsúlyozta, hogy az ingyenességet jogszerűen értelmezte kiterjesztően, utalva az ING/Telenor döntésre is.
- [21] Állította, hogy a bírság kiszabására is jogszerűen került sor.

Az eljárt bíróság döntése

- [22] A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, ezért az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján megsemmisítette.
- [23] Az ítélet indokolása szerint az alperes részben a bizonyítékok értékelésének elmaradásával is, az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontját tévesen értelmezve állapította meg, hogy a felperes, a határozat rendelkező részében megjelölt időszakban alkalmazott kereskedelmi gyakorlata az Fttv. 3. § (1) bekezdésével ellentétes volt. Az indokolás szerint a felperes bizonyította, hogy az általa alkalmazott ingyenességre vonatkozó hivatkozás nem jogszabálysértő, az az uniós fogyasztóvédelmi irányelvek, így az UCP irányelv maximum harmonizációjából adódóan sem értelmezhető oly módon, hogy az adatok szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódó megadásával a felhasználó ellenértéket fizet a felperesnek. Az ítélet indokolása szó szerint idézte az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontját, és rögzítette, hogy a rendelkezés az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontjának feleltethető meg.
- [24] Az ítélet szerint a közigazgatási jogvita releváns kérdése az volt, hogy a felperes által alkalmazott ingyenességre vonatkozó állítás az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ár, illetve díj fogalmi körébe tartozik-e. A bíróság szerint a felperes alappal hivatkozott arra, hogy az ingyenes szó a magyar értelmező kéziszótár szerint a pénzbe nem kerülőt jelenti, illetve azt, hogy valakit a díj fizetése alól felmentettek.
- [25] A bíróság érvelése szerint az alperes a jogszabályi rendelkezés értelmezését túllépve saját maga által is elismerten kiterjesztő értelmezéssel – mely a nyelvtani és jogi értelemben egyaránt igaz, - állapította meg a felperes terhére a jogsértést.
- [26] Az ítélet rögzítette, hogy bár a digitális világ fejlődésével az online platformok is változáson mennek keresztül, és felvethetik a digitális szolgáltatásokkal kapcsolatos jogalkalmazás továbbgondolását, de mindez megfelelő jogalkotási mechanizmus nélkül, pusztán jogalkalmazással nem juthat el addig, hogy az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt ár és díj fogalom körébe az „adat” is beletartozzon.
- [27] Az ítélet indokolása utalt arra, hogy az adatvédelmi szabályok elolvasásával a fogyasztó az alperes által kiemelt komplex üzleti stratégiát is megismerheti, így az a feltételezés, amely szerint a fogyasztót a weboldalon és a sűgőközpontban megjelenített ingyenesség elbizonytalaníthatja, szintén megalapozatlan.
- [28] Az ítélet utalt a felperes keresetében hivatkozott német ítélet értelmezésére, megállapítva, hogy az UCP irányelv, mint harmonizált jogszabály a német fogyasztóvédelmi törvény, az UWG szabályaiba is átültetésre került, az utóbbi 5 cikk feleltethető meg az Fttv. 6. §-ban rögzített rendelkezéseknek. Rögzítette, hogy a német ítélet a fekete listás jogsértéseken túl az UWG 5 § szerint is tartalmazza a Facebook magatartásának értékelését akként, hogy a felperes ingyenességre utalása nem jogszabálysértő.
- [29] Az ítélet indokolása szerint a felperes keresetében hivatkozott, az alperes határozatának meghozatalát megelőzően elfogadásra került Omnibus irányelv (31) és (33) preambulumbekendései nem hagyhatók figyelmen kívül, és bár az Omnibus irányelv az UCP

Kfv.II.37.243/2021/11.

irányelv 2. cikk c) pontja szerinti termékdefiníciót módosította úgy, hogy a digitális szolgáltatást a termékek csoportjába sorolta, az ítélet érvelése szerint az Omnibus irányelv „UCP irányelvben szereplő, a termék fogalmának bővítésére vonatkozó szabályozásából nem lehet azt az alperes által megfogalmazott határozati következtetést levonni, hogy az adatok felhasználók részéről történő megadása az ingyenességre vonatkozó felperesi állítással ellentétes lenne.

- [30] Az ítélet indokolása szerint az alperes által hivatkozott saját, ING/Telenor ügy az alperes határozatának jogszerűségét nem támasztja alá, az adott ügytől eltérő tényállás miatt.
- [31] Az indokolás szerint a felperes eljárásjogi jogszabálysértés körében alappal állította, hogy az iWiW szolgáltatásra vonatkozó hivatkozást az alperest nem tette vizsgálat tárgyává, másrészt azt is, hogy a fogyasztók tájékozottságát alapvetően befolyásolta a Facebook szolgáltatás magyarországi elterjedése előtt az iWiW használók platformhasználatával kapcsolatban szerzett tapasztalata.
- [32] Az ítélet szerint a felperes által használt fogyasztói panaszok és más bírósági ítéletek hiánya a jogsértés szempontjából semleges tények, azt a bíróság nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [33] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezését. Állította, hogy a bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette az Fttv. 3. § (1) bekezdését, a 6. § (1) bekezdés c) pontját, és ezzel összefüggésben tévesen értelmezte az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját, megsértette a Ket. 2. § (1) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdését, a Tpvvtv. 64/A. §-át, továbbá a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontját.
- [34] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac), továbbá ad) alpontjaira hivatkozással kérte.
- [35] Az alperes állítása szerint az Fttv. és az annak alapjául szolgáló UCP irányelvnek a célja akkor érvényesíthető hatékonyan, ha az Fttv. 6. §(1) bekezdés c) pontjában szereplő ár és díj szavaknak nem a nyelvtani, hanem cél szerinti értelmezését veszi alapul a jogalkalmazó, azaz abba beleértendő a nem pénzbeli ellenszolgáltatás is.
- [36] Álláspontja szerint az ingyenességre történő hivatkozás csökkentette a fogyasztó körültekintését, elaltatta éberségét, alapvetően befolyásolta a fogyasztó döntéshozatali folyamatát, ezért alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére az adott esetben. Érvelése szerint bár az alperesi jogértelmezés újszerűnek tűnik, de ez lehet az alperes szerint az egyetlen helyes közjónak és józan észnek megfelelő, értelmezés, amely nem lépi át azt a határt, amely a jogalkalmazó számára megengedett.
- [37] A felülvizsgálati kérelem nem vitatta, hogy saját jogértelmezése a nyelvtani értelmezéshez képest kitérítő – e körben hivatkozott arra, hogy az UCP irányelv Melléklete 20. pontja már önmagában is kezeli a szűk értelemben vett ellenszolgáltatásra vonatkozó valótlan ingyenességi ígéreteket, amelyet minden körülmények között tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősít.
- [38] Érvelt emellett, hogy a személyes adatok értékkel bírnak, a hirdetések többségükben rabolják a fogyasztók idejét, azaz akkor, amikor a fogyasztó a facebook.com oldalra regisztrál, a fogyasztó és a felperes között egy olyan visszterhes ügylet jön létre, amelyben a fogyasztó ellenszolgáltatása nem csak az, hogy engedélyt ad a személyes adatai gyűjtéshez, megőrzéséhez és felhasználásához, hanem emellett tűri a hirdetések megjelenését is.
- [39] Az alperes érvelése szerint a magyar fogyasztó meglátva az ingyenességet a közösségi média nyitólapján, nem gondolkodik el azon, hogy a felperes miből fedezi az oldal fenntartását, és az átlagfogyasztó azon sem gondolkodott el, hogy a közösségi hálón a weboldalon töltött időt

Kfv.II.37.243/2021/11.

az alperes megfigyeli és arról részletes adatokat gyűjt és őriz meg és azok alapján többek között lehetővé teszi a hirdetőknél, hogy célzott, kvázi személyre szabott hirdetések jussanak el a fogyasztókhoz.

- [40] Felülvizsgálati kérelmében értékelte az elsőfokú bíróság által is hivatkozott német ítélet megállapításait, eltérésként fogalmazta meg, hogy a német ügyben feketelistás gyakorlatként értékelték a felperes ingyenességre utalását, és nem vitatta, hogy a német ítélet szerint a kifogásolt gyakorlat megtévesztő jellege az UWG 5. § (1) bekezdés 1. pontja alapján sem állt meg.
- [41] Felülvizsgálati kérelmében az olasz versenyhatóság (AGCM) 2019 novemberében a felperest és annak leányvállalatát megbírságoló határozatra, és a határozatot felülvizsgáló olasz ítéletekre is utalt (a továbbiakban: olasz ítélet). A felülvizsgálati eljárásban általa csatolt OFFI által lefordított első- és másodfokú ítéletekre hivatkozva állította, hogy az olasz ügyben a bíróság is az olasz fogyasztóvédelmi kódex 21. és 22. cikkébe ütközőnek találta a felperes ingyenességre történő utalását, mely rendelkezések szerinte az UCP irányelv 6. cikk és 7. cikke átültetéseként értelmezhetők.
- [42] Az alperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését indítványozta a következő kérdésekben: 1. „Ügy kell-e értelmezni az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját, hogy az alkalmazandó, a fogyasztók részére ingyenesen reklámozott, pénzbeli ellenérték fizetésével valóban nem járó, de a személyes adatok felhasználására vonatkozó fogyasztói engedély és a megjelenített hirdetések túrése miatt visszerhesnek tekintendő ügyletekkel kapcsolatos kereskedelmi gyakorlatokra is”. 2.” Ha az előző kérdésre adott válasz nemleges, akkor az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját úgy kell-e értelmezni, mint amellyel összeegyeztethető egy olyan kereskedelmi jogszabály, amely alkalmazható a fogyasztók részére ingyenesen reklámozott, pénzbeli ellenérték fizetésével valóban nem járó, de a személyes adatok felhasználására vonatkozó fogyasztói engedély és megjelenített hirdetések túrése miatt visszerhesnek tekintendő ügyletekkel kapcsolatos kereskedelmi gyakorlatokra is, feltéve, hogy nem állapít meg az UCP irányelvnél szigorúbb, a fogyasztókra kedvezőbb szabályokat”?
- [43] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet eljárásjogi hibában is szenved, mert egyrészt tévesen állította azt, hogy az iWiW portállal kapcsolatos bizonyítékok egy része értékelését az alperes elmulasztotta volna, másrészt amiatt, hogy a határozat megsemmisítése mellett az alperest nem kötelezte új eljárásra, mellyel jogbizonytalanságot okozó helyzetet teremtett.
- [44] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartását és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elutasítását kérte.
- [45] A felülvizsgálati ellenkérelem részletesen bemutatta az alperes versenyfelügyeleti eljárását, hosszasan érvelt a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával szemben, állította, hogy a jogerős ítélet megfelel az Fttv. és az UCP irányelv helyes értelmezésének, állította, hogy nincs helye előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének, és nem történt az ügy érdemére kiható eljárásjogi jogszabálysértés sem.
- [46] A felperes szerint az Fttv. 6. cikk (1) bekezdés c) pontjában szereplő ár és díj fogalmakat a pénzbeli ellenértékre lehet érteni, és utalt arra, hogy az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontjával kapcsolatos uniós jogalkalmazás is, csak a pénzben kifejezhető ellenértéket tekinti a rendelkezés hatálya alá tartozónak.
- [47] Hivatkozott arra az Omnibus irányelv kapcsán, hogy az uniós jogalkotás elhatárolja a fizetős digitális szolgáltatásokat, és a személyes adatok fejében nyújtott digitális szolgáltatásokat.
- [48] Érvelése szerint az alperes által javasolt kitévő jogalkalmazói értelmezés contra legem lenne.
- [49] Érvelt amellett, hogy amennyiben a Kúria az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjával összefüggésben arra a következtetésre jutna, hogy az ár és díj fogalmába a fogyasztó részéről átadott adat mint ellenszolgáltatás is beletartozó, az alperes által vizsgált felperesi magatartást

Kfv.II.37.243/2021/11.

akkor sem lehetne az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja hatálya alá tartozónak tekinteni, mert amellett, hogy az ingyenességre utalás nem volt megtévesztő, az alperes azt is megalapozatlanul feltételezte, hogy ez a fogyasztót elbizonytalanította volna. Állította, hogy az alperest terhelte a bizonyítás abban, hogy a fogyasztót olyan ügyleti döntésre készítse, melyet nem hozott volna meg, ezt az alperes nem tudta bizonyítani. Érvelése szerint mivel nem került bizonyításra az állítás megtévesztő volta, nem bír jelentőséggel, hogy az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt ár és díj fogalmába bármilyen más ellentételezés beletartozó-e, ezért szerinte a Kúriának sem kell absztrakt módon jogértelmezést végeznie.

- [50] A felülvizsgálati ellenkérelem szerint az alperes alaptalanul hivatkozott az Fttv. Melléklete 20. pontjára, mint az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja kitágító értelmezését alátámasztó érvre. Ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy az alperes először a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott arra, hogy a Melléklet 20. pont az alperes határozatában elfoglalt jogértelmezést elősegítené. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott olasz ítélettel összefüggésben hivatkozott arra, hogy maga az AGCM döntés az alperes határozata előtt született, ebből következően az alperes érvelése elkésett. A felperes szerint az olasz ítélet azért sem vehető figyelembe, mert az olasz bíróság nem az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját értelmezte, ebből következően annak az érvnek az alátámasztására is alkalmazhatatlan a hivatkozás, hogy az Európai Unió tagállamai bíróságai eltérően ítélik meg az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját.
- [51] Az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésével szembeni érvként hivatkozott arra, hogy egyrészt az alperes kérdései nem relevánsak, figyelemmel arra, hogy az adott ügyben eldől, hogy az ingyenességre utalás nem volt a fogyasztó számára megtévesztő, másrészt nem is bizonytalanította el a fogyasztót, ebből következően közömbösnek értékelte azt a kérdést, hogy az irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontja kiterjed-e a pénz fizetésével nem járó kereskedelmi gyakorlatra is.
- [52] Utalt az Európai Unió Bírósága a CILFIT ügyben hozott ítélete érveire, mint az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének indokolatlanságára, állította, hogy az uniós jog alkalmazása egységes, annak helyes alkalmazása nyilvánvaló, az alperes saját gyakorlatával is összhangban áll.
- [53] A felülvizsgálati kérelem eljárásjogi jogsértésre történő hivatkozásával összefüggésben állította, hogy az ítélet helytállóan állapította meg, hogy az alperes elmulasztotta a bizonyítékok értékelését az iWiW szolgáltatásra vonatkozó érveléssel összefüggésben, másrészt az elsőfokú bíróság nem sértette meg a Kp. 89. § (1) bekezdését azzal, hogy a határozat megsemmisítése mellett nem döntött új eljárásra kötelezésről.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [54] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ac) alpontjára hivatkozással befogadta.
- [55] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [56] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, ennek során megállapította, hogy az eljáró bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján helyes tényállást állapított meg, a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezésével és alkalmazásával meghozott döntéssel a Kúria egyetért.
- [57] A közigazgatási jogvita fő kérdése az volt, hogy a felperes vizsgált időszaki weboldalán, és a sugóközpontban szereplő, a Facebook használatának ingyenessége állítása az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alá eső magatartásnak minősülhet-e akkor, ha a fogyasztó hozzájárulásával átadott személyes adatokat a felperes úgy adja tovább üzleti partnereinek, hogy ezzel a fogyasztó célzott, személyre szabott hirdetést kap.

- [58] Mindennek előtt szükséges rögzíteni, hogy a sűgőkőzpontban szereplő tájékoztatás egyértelműen utalt arra, hogy az „ingyeneség” és a fizetés” kifejezések pénzbeli ingyenességet, pénzbeli fizetést jelentenek, mivel a tájékoztatást bevezető kérdés ebbe a kontextusba helyezi: „A Facebook használata pénzbe kerül?”. Ezen túlmenően a nyitóoldali „ingyenes és az is marad” kifejezés azt jelenti, hogy ha a nyitóoldal megnyitásakor ingyenesnek értékeli a fogyasztó a szolgáltatást, akkor ebben nem lesz változás. Tehát a pert eldöntő, és a kúriai befogadásra okot adó elvi kérdés egyetlen jogilag értékelendő kérdést vet fel, és kizárólag a nyitóoldali tájékoztatások kapcsán: ingyenesnek tekinthető-e a Facebook szolgáltatása olyan körülmények között, hogy a fogyasztók – személyes adataik felhasználásának segítségével – nem egyszerű, hanem célzott hirdetéseket kapnak.
- [59] A Kúria fontosnak tartja megjegyezni, hogy a vizsgálat és az ügy tárgya a személyes adatok nem bármilyen használatára vonatkozott, hanem kizárólag a GVH által megállapított tényállásra: a személyes adatok célzott hirdetések elhelyezésére vonatkozó használata minősül-e árnak (díjnak), ár alatt értve az ügyleti döntést befolyásoló ellenszolgáltatást is. Nem volt tárgya ezért az ügynek az, hogy a fogyasztó mennyire van tisztában azzal, hogy adatait felhasználják és, hogy mire, mert ez nem fogyasztóvédelmi, hanem elsősorban adatvédelmi kérdés. Másrészt ha ez meg is jelenik a GVH határozatának indokolásában utalásszerűen, nem a szolgáltatás lényeges tulajdonságát érinti – ha csak nem árat befolyásoló tényezőről van szó – így ez önmagában, a személyes adatok felhasználása céljának vizsgálata nélkül nem vonható le következtetés az ingyenességre, ezért nem alapozhatta meg a perbeli fogyasztóvédelmi eljárást.
- [60] Az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja a következőkről rendelkezik: „Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében, és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:
c) az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte”
- [61] A Kúria szerint az eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes által megfogalmazott, Facebook használataért „cserébe” adott adat/információ, és a célzott reklámok „tűrése” nem tartozik az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja hatálya alá.
- [62] Az alperes maga is elismerte, hogy saját értelmezése kiterjesztő. A Kúria elfogadja a kiterjesztő értelmezést annyiban, hogy ingyenesség alatt a szöveg kontextusától függően akár nem csak pénzbeli, de más a fogyasztói döntést befolyásoló, azaz valamilyen azonosítható érdemi – ugyanakkor nem a szolgáltatás immanens természetéből adódó nyilvánvaló (pl. ingyenes hirdetésből élő offline újság) – hátrányt lehet „ellenszolgáltatásnak” és akár a szolgáltatás áráként is értelmezni. Ugyanakkor az eljáró bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes jogértelmezése átlépi a jogalkalmazói kereteket, és jogszabály-módosítás nélkül nem lehet a „ár/díj/árkedvezmény” fogalmába beletartozónak értékelni a fenti feltételeknek meg nem felelő „ellenszolgáltatást.” Egyebekben a Kúria megítélése szerint ellenszolgáltatásnak is csak az olyan hátrány tekinthető az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában, amely a szolgáltatás természetéből immanens módon nem következik, közvetlenül hat és szignifikáns, tehát ügyleti döntés befolyásolására érdemben képes, vagy arra alkalmas.
- [63] A Kúria ezen tág értelmezés elfogadása során figyelemmel volt arra, hogy az Fttv. 1. sz. Melléklet 20. pontja szerinti fekete listás, ezért mérlegelés nélkül megtévesztő ingyenesség állításnak számít az ott meghatározottakon túli minden pénzügyi teher felszámítása, mely szabály alkalmazását az alperes jelen ügyben ki is zárta. Mindebből azonban nem következik a tényállástól és a tájékoztatás kontextusától függően, hogy jogalkalmazói értékelés alapján ne

Kfv.II.37.243/2021/11.

lehetne tisztességtelen egy kereskedelmi gyakorlat, és ne lehetne a tájékoztatás az ingyenesség vonatkozásában megtévesztő.

- [64] A törvényszék ítélete helytállóan hivatkozott az Omnibus irányelvre, mint olyan jogalkotói aktusra, amely azt támasztja alá, hogy az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő ár díj, árkedvezmény, árelőny, és az átültetett UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő ár és árkedvezmény fogalmába a digitális szolgáltatás igénybevételével átadott adat, mint lehetséges „adatszolgáltatás” nem tartozik bele. Amennyiben ugyanis az uniós jogalkotó különbséget tett az Omnibus irányelv (31) preambulumbekkezdéséből következően a digitális szolgáltatási szerződések között egyrészt a pénzbeli ellenszolgáltatásért igénybe vehető másrészt a személyes adatok biztosításával igénybe vett szolgáltatások szerint, és az Omnibus irányelv maga az UCP irányelvet is módosította azzal, hogy a termék fogalmába a digitális szolgáltatást is beletartozónak értette, és emellett mégsem módosította oly módon az UCP irányelvet, hogy a jelen jogvita szempontjából figyelembe vett irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontját módosította volna –mindez a Fővárosi Törvényszék és a felperes érvelését erősíti, sőt arra enged inkább következtetni, hogy csak pénzbeli ellenszolgáltatás érhető az ár és díj fogalmai alatt a UCP irányelv vonatkozásában (Megjegyzés: az Omnibus irányelv átültetési kötelezettsége egyebekben 2021. november 28.). Az alperes azon érvelése, miszerint a UCP irányelv vizsgált rendelkezéseit nem módosító jogalkotói magatartásból lehetne arra következtetni, hogy ott nem is volt szükséges a módosítás, egy lehetséges feltevés ugyan, de ez az érv még megerősítő érvelésként is súlytalan a törvényszék ítéletének és felperesi érvek, valamint jelen kúriai ítéletben is megfogalmazott érvek meggyőző erejéhez képest.
- [65] A Kúria egyetért a törvényszék és a felperes azon érvelésével, hogy nem tekinthető az adatátadás, az adatkezeléshez történő hozzájárulás, a célzott reklámok felhasználói fiókba történő elviselésének tűrése és a reklámok megtekintésére fordított idő olyan ellentételezésnek, amely az Fttv. 6. cikk (1) bekezdés c) pontja fogalma alá tartozna.
- [66] A Kúria álláspontja szerint is az Fttv. „ár és díj” fogalma a fogyasztó szemszögéből azt jelenti, hogy a szolgáltatás mentes a pénzügyi vagy egyéb ellenszolgáltatástól (egyéb ellenszolgáltatás fogalmára lásd jelen ítéleti indokolás [62] pontját).
- [67] Ahogy az jelen ítélet indokolása [60] pontjából látható, az Fttv. 6. § (1) bekezdésben szereplő magatartás egy összetett tényállás, és megvalósulásának konjunktív feltételei vannak.
- [68] Az Európai Unió Bírósága több ítélete értelmezte az Fttv. 6. § (1) bekezdésbe átültetett, UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdésben szereplő megtévesztés fogalmát. A C-281/12. számú ítéletben például az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdést értelmezve megállapította, hogy ahhoz, hogy egy kereskedelmi gyakorlat megtévesztőnek minősüljön, egyrészt annak megállapítása kell, hogy a hamis információ félrevezethesse a fogyasztót, másrészt ténylegesen vagy valószínűsíthetően arra készítse a fogyasztót, hogy olyan ügyleti döntést hozzon meg, melyet egyébként nem hozott volna meg [ECLI:EU:C:2013:859 (38)].
- [69] A perben azt senki nem vitatta, hogy a személyes adatoknak értéke van. Az alperes a felperes weboldalára történő regisztrációs folyamatot vizsgálva megállapította, hogy addig nem is lehet regisztrálni, amíg az adatkezelési szabályzatot, vagy ÁSZF-et el nem fogadja a fogyasztó. Ebből következően a fogyasztó – ezek elfogadásával- tisztában kell, hogy legyen azzal, hogy adatokat ad át, kifejezett hozzájárulását adja az átadott adatok kezeléséhez. A Kúria szerint az ügyleti döntése szempontjából közömbös, hogy a felperes, előre ki nem számítható módon, több fogyasztó személyes adatainak kezelésével és átadásával, üzleti partnereitől, jellemzően a reklámokat közzétevő gazdasági szereplőktől pénzben kifejezhető ellenszolgáltatáshoz jut. A fogyasztót ugyanis ezáltal közvetlenül a szolgáltatóval fennálló jogviszonyból érdemi hátrány nem éri.
- [70] Annak tényét, hogy általában a reklámokból élő szolgáltatások, termékek (offline nem fizetős TV, ingyenes reklámújság) ingyenesek az általános fogyasztóvédelmi gyakorlatban, de a fogyasztó is így értelmezi, a közigazgatási jogvitában sem vitatta senki. Az a különbség, hogy

Kfv.II.37.243/2021/11.

a fogyasztó az átadott adatai miatt célzott reklámokat kap, a Kúria megítélése szerint semmilyen kimutatható többlethátrányt nem jelent a nem célzott reklámokhoz képest. A reklámok relevanciája a célzott voltukból eredően hatékonyabbak, több időt „rabolnak el” a fogyasztótól – ezt értelmezte hátránként az alperes – azonban az ilyen reklámok hasznosabbak is a fogyasztónak, tehát az „időrablás” intenzitása csökken.

- [71] A Kúria szerint amennyiben nem kimutatható az a hátránytöbblet, ami általában a reklám és a célzott reklám fogyasztása között van, akkor nincs olyan tényező, ami a fogyasztót az ügyleti döntése meghozatalakor befolyásolhatja.
- [72] A Kúria szerint a jogvita eldöntéséhez – a fenti jogértelmezésre is tekintettel -indokolatlan volt az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezése, ezért a Kúria az alperes ez irányú kérelmét végzésben elutasította, a Kp. 32. § szerint alkalmazandó Pp. 130. § (3) bekezdés alapján.
- [73] A Kúria szerint ugyanis a perbeli jogvitát még nem döntené el annak megválaszolása, hogy az UCP irányelv 6. cikk (1) bekezdés d) pontja „ár” fogalmába beletartozik-e a pénzbeli ellenszolgáltatással nem járó, a személyes adatok felhasználására vonatkozó engedély, mivel a UCP irányelvet átültető Fttv. 6. § (1) bekezdés tényállása komplex, több elemből áll, és még ha az ár fogalmába beletartozna is, az olyan ár volna, amely az ügyleti döntés befolyásolásra, így megtevesztésre nem alkalmas.
- [74] Az Európai Bíróság C-283/81. számú CILFIT ügy óta kidolgozott kritériumokat értékelve, az tényszerűen megállapítható, hogy az UCP irányelv 6.cikk (1) d) pontjában szereplő „ár” fogalmat a luxemburgi testület még nem értelmezte, de a UCP irányelv 6 cikk (1) bekezdésben szabályozott megtevesztés tényállási elemeit igen, ahogy erre a Kúria jelen ítéletének indokolásában is utalt.
- [75] A UCP irányelv 6.cikk (1) d) pontja értelmezésével összefüggésben észszerű kétely nem merülhetett fel, még az alperes által a felülvizsgálati eljárásban hivatkozott olasz ítélet alapján sem. Amellett, hogy a csatolt első és másodfokú olasz ítéletekből nem derül ki, hogy az alkalmazott olasz fogyasztóvédelmi jogszabály miként ültette át a UCP irányelvet (és a teljes harmonizáció csak az ún. feketelistás magatartásokra vonatkozik), az olasz ítélet elsősorban azt a magatartást értékelte, hogy a felperes nem tájékoztatta megfelelően és haladéktalanul a felhasználókat a fiók aktiválása során az általa adott információs és vagy kereskedelmi célú adatgyűjtésről, és az adatok felhasználására vonatkozó tevékenységéről, azaz mulasztást állapított meg. Az elsőfokú ítélet szerint azt rótták a felperes terhére, hogy „fogyasztónak a Facebook platformon való első regisztráció során olyan tájékoztatást alkalmaztak, amely az AGCM szerint a fogyasztók adatainak kereskedelmi célú adatgyűjtésével, felhasználásával kapcsolatban nem volt közvetlen érthető és teljes.”
- [76] Ezzel szemben a német ítélet – az alperes által sem vitatottan – az UCP irányelvet implementáló német fogyasztóvédelmi törvényt azonos tényállás és jogi probléma mellett, az elsőfokú bírósággal azonos módon értelmezte.
- [77] A Kúria a felülvizsgálati kérelem eljárásjogi jogsértésre történő hivatkozását is alaptalannak értékelte. Azt az elsőfokú ítéleti állítást, amely az alperes eljárásjogi jogsértéseként jelölte meg az indokolása [20] pontjában, hogy az alperes nem tette vizsgálat tárgyává a felperes iWiW szolgáltatással kapcsolatos hivatkozásait, nem cáfolja a felülvizsgálati kérelem azon állítása, hogy a határozatában általánosságban értékelte a felperes által hivatkozott üzleti modellt. A Kúria szerint azonban mindez az eljárási bíróság döntését érdemben nem befolyásolta. A Kúria egyetért azzal az alperesi hivatkozással, hogy az iWiW portál korábbi működésének értékelése nem volt releváns a jogvita elbírálása során.
- [78] Az új eljárásra kötelezés elmaradása – a felülvizsgálati kérelemben állítottakkal ellentétben -a Kp. szabályainak eljárási bíróság általi helyes alkalmazása volt, ugyanis a hivatalból indult eljárásban a jogerős ítélet a hatósági eljárást lezárja. A Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja önállóan alkalmazhatóvá teszi a megsemmisítést, melyhez a b) pont alapján az új eljárásra

Kfv.II.37.243/2021/11.

kötelezést csak szükség esetén kell a megsemmisítéshez rendelni. Hivatalból indult eljárásban csak akkor szükséges új eljárást elrendelni, ha valamely eljárási okból akadály van a vizsgált jogkérdésben való érdemi állásfoglalásnak, elsősorban akkor, ha tisztázatlan a tényállás, és ezért a jogkérdést nem lehetett eldönteni. Jelen ügyben a törvényszékkel egyezően a Kúria úgy ítélte meg, hogy a tényállás tisztázott volt, a jogkérdés [57-59] eldönthető volt.

[79] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályában fenntartásáról rendelkezett.

A határozat elvi tartalma

[81] *Az Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában, áru ára vagy díja alatt (áru alatt értve a szolgáltatásokat is) a pénzügyi ellenszolgáltatáson túl minden olyan, a fogyasztónak hátrányt okozó ellenszolgáltatást is érteni kell, amely hátrány az áru természetéből immanens módon nem következik, közvetlenül hat, és szignifikáns, tehát ügyleti döntés befolyásolására érdemben képes, vagy arra alkalmas.*

[80] *A személyes adatoknak célzott hirdetésekre való használatra átadása a fogyasztó részéről nem tekinthető olyan ellenszolgáltatásnak, amely a Fttv. 6. § (1) bekezdés c) pontja alá tartozik.*

Záró rész

[81] A Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdés szerint felszámított, a felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperes perköltsége megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte. A perköltség összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés, (5) bekezdés és (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg, s a kifejtett jogi munkával összefüggésben csak a felperes releváns érvelését értékelte.

[82] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti illeték az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam terhe.

[83] Az ítélettel szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. október 6.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Tóth Kincső s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő